№ 109. Poniedziałek 12. Maja 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. Namiestnik raczył nadać opróżnione przy c. k. władzy obwodowej w Krakowie i Sanoku posady sekretarzy obwodowych zostawionemu do dyspozycyi oficyałowi namiestnictwa przy byłym rządzie krajowym w Krakowie *Teodorowi Brzuchowskiemu* i zostawionemu do dyspozycyi siedmiogrodzkiemu sekretarzowi obwodowemu *Szczepanowi Fridrich*, zaś zostawionego do dyspozycyi siedmiogrodzkiego oficyała namiestnictwa *Antoniego Abon de Bordolo*, tudzież zostawionego do dyspozycyi kr. węgierskiego oficyała komitatowego *Eliasza Bey*, mianować registrantami obwodowemi w Wadowicach i Sanoku, a nakoniec registranta obwodowego *Karola Nunberg*, kancelistę obwodowego *Mikołaja Czepiela* i akcesistę namiestnictwa *Józefa Zastyrzec* oficyałami namiestnictwa.

Nadto nadał c. k. Namiestnik opróżnione posady akcesistów namiestnictwa zostawionemu do dyspozycyi kr. węgierskiemu akcesiście namiestnictwa *Józefowi Olszewskiemu*, kancelistom obwodowym *Janowi Tarnawskiemu* i *Ludwikowi hr. Dembickiemu*, i dyurniście namiestnictwa *Janowi Świerczyńskiemu*.

Z c. k. galicyjskiego prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, 6. maja 1862.

C. k. galicyjska komisya krajowa do spraw osobowych mieszanych urzędów powiatowych mianowała prowizorycznie adjunktów sądowych *Pawła Mossora* i *Józefa Paszyńskiego* adjunktami powiatowymi.

Lwów, 4. maja 1862.

(Ofiary na dotkniętych powodzią.)

W drodze składki wpłynęło dalej na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu tarnowskiego, a mianowicie:

W powiecie *Limanowskim* 114 zł. 70½ c.; w powiecie *Kalwaryjskim* 5 zł. 46 c.; w powiecie *Szczerzeckim* 18 zł. 69 c.; w powiecie *Brodzkim* 100 zł. 84 c., a w powiecie *Janowskim* 28 zł. 1 c. w. a.

Telegramy.

Raguza, 9. maja. Wiadomości ze Skodaru z 6. maja donoszą, że dnia tego zaszła krwawa potyczka nad jeziorem Skodarskim. Czernogórcy stracili 700, Turcy 600 ludzi. Z Trzebinii donoszą, że Derwisz Basza wyruszył znowu z Mostaru w pole. Czernogórcy zwrócili się do granicy ku Niksiczowi.

Tryest, 8. maja. Ich Ces. MM. Arcyksiążę Ferdynand Maxymilian i Arcyksiężna Charlotte odjechali wczoraj do Bruxeli.

Paryż, 9. maja. Zasób gotówki banku powiększył się o 2½ miliona, a portfeil zmniejszył się o 74½ milionów. — Jak donosi *Patrie*, odjeżdża Lavalette we wtorek z powrotem.

Bruxela, 9. maja. Dzisiejszy *Monitor* belgijski donosi: W stanie zdrowia Króla nie zaszła żadna zmiana znaczniejsza. Arcyksiężna Karolina przybyła wczoraj wieczorem.

Madryt, 8. maja. Książę Brabantu odjechał z powrotem do Bruxeli.

Berlin, 9. maja. Dzisiejsza *Sternzeitung* pisze: „Na wczorajszem posiedzeniu sejmu związkowego doręczone zostało komisyi reklamacyjnej podanie wyborów kaselskich przeciw rozporządzeniu Elektora z 26. kwietnia. Ze względu na ważność sprawy proponował poseł pruski oddanie tej petycyi heskiemu wydziałowi, i motywował swój wniosek przedstawieniem charakteru ustawy wyborczej z 26. kwietnia, której wykonanie zagraża niebezpieczeństwem. Rozporządzenie rządu heskiego może pociągnąć za sobą groźne skutki polityczne, a zarazem świadczy o lekceważeniu wniosku Prus i Austryi. Poseł heski zastrzegł sobie remonstracyę.

Petersburg, 8. maja. Dzisiejszy *Journal de St. Petersbourg* donosi stanowczo, że jenerał Lambert uwolniony został dla słabości od urzędu gubernatora Królestwa Polskiego. Następca jego nie jest jeszcze mianowany. Jenerał Lüders odjechał wczoraj z powrotem do Warszawy.

Petersburg, 9. maja. Dzisiejszy *Journal de St. Petersbourg* donosi: Ukaz cesarski poleca bankowi państwa rozpocząć 13. maja wymianę biletów bankowych za złoto i srebro. Cena metali szlachetnych względem biletów bankowych będzie schodzić powoli do wartości nominalnej; najprzód złote półimperyały będą wymieniane za 570, ruble srebrne za 110 kopijek banknotami; na miesiąc sierpień ustanowiono cenę złota na 560, srebra na 108 kopijek. Poźniejsze redukcye cen metali będą poprzednio postanowienien Cesarza do wiadomości podane.

Ateny, 3. maja. Rada gminna Nauplii ogłosiła nieważnemi wszelkie uchwały powzięte podczas powstania, a tamtejsi mieszkańcy chcą ofiarować jenerałowi Hahn szablę honorową. Dekreta królewskie wyrażają podziękowanie i pochwałę armii i marynarce. Królowa wyzdrowiała już zupełnie z ztłuczenia po upadku z konia na dniu 30. kwietnia. W Atenach, Syrze, Nauplii i Trypolicy aresztowano znowu wiele osób.

Konstantynopol, 3. maja. Mustafa Basza, jeneralny gubernator Uskupii mianowany został w miejsce Abdi Baszy komendantem wojsk stojących w Larissie i okolicy. Adjutant wielkiego wezyra odjechał do Albanii. Do Smyrny posłano parowiec po Redyfów, przeznaczonych na wzmocnienie korpusu armii w Hercegowinie, który podzielony będzie na dwa oddzielne korpusy pod rozkazami Derwisza i Abdi Baszy, a pod naczelną komendą Omera Baszy. Porta postanowiła budować okręta pancerne. Kościelni dygnitarze nie muzułmańskiego wyznania odbierać będą na przyszłość honory wojskowe. *Journal de Constantinople* zapowiada bliską podróż Sułtana do Syryi i Egiptu, a *Levant Herald* sądzi, że ta podróż rozciągnie się tylko do Smyrny. Abdi Basza, komendant wojskowy w Janinie, mianowany został wojskowym i cywilnym komendantem w Skodrze. Przybyło tu kilku emigrantów z Nauplii. Achmed Basza mianowany jest komendantem w Janinie.

Konstantynopol, 3. maja. (Na Tryest.) *Levant Herald* dowiaduje się z dobrego źródła, że margrabia Moustier zaprotestował formalnie przeciw przekroczeniu granicy czernogórskiej przez wojska tureckie, a rosyjski poseł Labanów jest umocowany, nietylko popierać ten protest, ale nawet zażądać swoich paszportów, jeźliby nastąpiła inwazya. Z tej przyczyny otrzymał Omer Basza rozkaz, nie rozciągać kroków zaczepnych za granicę; równocześnie wezwano przebywających tu oficerów armii bośniackiej, ażeby jak najspieszniej powracali do swoich pułków. Dilawer Bej, komendant eskadry adryatyckiej, powrócił również na swoje stanowisko. *Courrier d'Orient* donosi: Jeden z głównych dystryktów Dagestanu rozpoczął pod dowództwem Homma Beja otwarty bój z Rosyą, pobił niedawno Rosyan i zabrał im cztery działa.

Mostar, 8. maja. Z koni, które zrabowali Czernogórcy 5. b. m. pod Salum, przywiedli napowrót Baszybozuki i Pandury miejscowi 250 sztuk. Przytem przyszło do walki, w której poległo 7 Czernogórców, 3 Turków i 2 chrześcian. Za przybyciem Derwisza Baszy rozprószyło się wszystko, i gościniec do Krsztacu jest znów otwarty.

Smyrna, 2. maja. Tutejsza kolonia grecka mianowała komisyę do wspomagania emigrantów z Nauplii.

Przegląd polityczny.

Lwów, 12. maja. Jego Ces. Wysokość Arcyksiążę Ferdynand Maxymilian i Arcyksiężna Karolina udali się z Tryestu do Bruxeli dla odwiedzenia Króla Jmci belgijskiego ciężką chorobą złożonego.

Izba deputowanych na posiedzeniu z dnia 9. maja rozbierała budżet ministeryum spraw zewnętrznych i przyjęła największą część pozycyi w wysokości preliminowanej. Tylko dodatek do pensyi ambasadora w Rzymie był przedmiotem dłuższych rozpraw. Wydział wniósł, ażeby dodatek ten o 20.000 reńskich zmniejszony został, i wniosek utrzymał się w końcu większością głosów pomimo uwag Jego Excel. p. ministra spraw zagranicznych i kilku członków izby. W toku rozpraw dep. Giskra wystąpił przeciwko konkordatowi, twierdząc, iż takowy na drodze prawodawczej bez poprzednich układów z kuryą rzymską zmieniony lub zniesiony być może. Zarzuty dep. Giskry odparł dep. biskup Dobrila z Istryi, dowodząc, iż ludy Austryi, a mianowicie w prowincyach południowych konkordat jako dobrodziejstwo dla uczuć swych religijnych uważać nie przestaną. Przy rozbiorze wydatków na utrzymanie konzulatów mniejszość wydziału wniosła, ażeby takowe na przyszłość nie ministeryum spraw zewnętrznych, lecz ministeryum handlu podlegały. Wszakże wniosek ten odrzucony został po uwadze p. ministra spraw zewnętrznych, iż obadwa ministerya spraw zewnętrznych i handlu w sprawie konzulatów ciągle się ze sobą znoszą i jednozgodnie zawsze w niej postępują.

Izba wyższa na posiedzeniu z dnia 9. maja przyjęła po trzeciem odczytaniu prawo drukowe. Prezes oznajmił, iż o przyjęciu tem izbę deputowanych zawiadomi, z tem jednak zastrzeżeniem, iż takowe dopiero po przyjęciu prawa o postępowaniu karaem w sprawach drukowych obowiązywać ma.

Wiadomo już dawniej, że uniwersytet siedmiogrodzki, to jest prawne zebranie narodu saskiego uchwaliło podać deklaracyę zupełnego przystąpienia do zasady patentów z dnia 26. lutego 1861 r. Teraz telegramy wczorajsze doniosły, że namiestnictwo cesarskie w Siedmiogrodzie zwróciło uchwałę tę uniwersytetowi z uwagą, iż takowa przechodzi prawny zakres jego kompetencyi. Dzisiejsza zaś *Gazeta wiedeńska* prostując to doniesienie, twierdzi, iż namiestnictwo żadnego jeszcze pod tym względem nie wydało postanowienia.

Rząd elektoratu heskiego wydał przed niejakim czasem rozporządzenie obowiązujące wyborców na sejm do przyjęcia konstytucyi z r. 1860 przez elektora oktrojowanej przed rozpoczęciem właściwych wyborów. Wyborcy wystąpili z tej przyczyny z protestacyą do sejmu związkowego w Frankfurcie. Poseł zaś pruski przy sejmie tem żądał, ażeby sprawa ta w prost wydziałowi, do kwestyi hesko-kaselskiej wysadzonemu, odstąpioną została, ze względu na niebezpieczne następstwa, jakie rozporządzenie rządu elektoralnego pociągnąć za sobą może, wskazując przytem na niewłaściwość postępowania rządu elektoralnego w obec zgodnych deklaracyi Prus i Austryi w sprawie konstytucyi elektoratu. Poseł hesko-kaselski zastrzegł sobie złożenie odpowiedzi swej w najkrótszym przeciągu czasu, z którego to powodu decyzya sejmu związkowego zawieszoną jeszcze została.

Wybory w Prusiech tak dalece w duchu antiministeryalnym wypadły, iż żaden z ministrów kandydatury swej na posła przeprowadzić nie zdołał. Nawet minister skarbu p. van der Heydt nie utrzymał się w Elberfeldzie, co tem więcej na uwagę zasługuje, że tam jest osiadły i znaczne tam majętności dzierży.

W sprawie rzymskiej krążą liczne wieści o blizkiem opuszczeniu Rzymu przez Ojca świętego, w skutek ustąpienia załogi francuzkiej, lub zastąpieniem jej w części wojskiem piemonckiem. Że zaś wieści te jedynie dzienniki Piemontowi przychylne głoszą, przeto takowe jak na teraz na żadną jeszcze uwagę nie zasługują. Jedynym faktem w sprawie tej górującym pozostało dotąd powołanie jenerała de Goyon do Paryża, a nawet wcale nie jest pewnem, czyli powołanie to jako odwołanie z komendy załogi francuzkiej w Rzymie uważane być ma. Przybycie księcia Napoleona do Neapolu urzędownie jest zapowiedziane zostało. W Neapolu z resztą według piemonckich doniesień pobyt Króla Wiktora Emanuela spowodował ciągłe pasmo festynów i uroczystości. Wszakże inne dzienniki, a mianowicie wiedeński *Vaterland* donoszą, że rewizye domowe i aresztowania są tam na porządku dziennym, że spisek nawet na życie Króla odkryto i według *Vaterlandu* sam woźnica królewski przekupiony miał być do zgładzenia go z tego świata.

W Brukseli zbiera się cała rodzina Króla Leopolda, ciężką chorobą złożonego. Jej ces. Wysokość Arcyksiężna Karolina, małżonka Aarcyksięcia Maxymiliana już do Brukseli przybyła. Książę Brabantu w Hiszpanii bawiący, na łono rodziny powołany został i w krótce do Brukseli przybędzie.

W skutek zawartej pożyczki rosyjskiej ukaz cesarski nakazał bankowi wymianę asygnatów skarbowych na złoto i srebro, z pewnym nadatkiem (azio), który z czasem zupełnie zniesiony być ma. Obecnie nadatek ten na 10 od sta naznaczony został, w miesiącu zaś sierpniu już tylko 8 od sta wynosić będzie.

W Turcyi wojsko sułtańskie w ciągłej walce z powstańcami Hercegowińskiemi i Czarnogórcami, którzy ich wbrew swej neutralności widocznie wspierają. Posłowie zaś francuski i rosyjski w Stambule protestować mieli przeciwko przekroczeniu granicy Czarnogórskiej przez Omera Baszę. Według ostatnich doniesień obawiają się, ażeby powstanie i do Bosnii się nie przeniosło. Serbia zaś ciągle się zbroi pomimo protestacyj rządu tureckiego.

Sprawy krajowe.

Wiedeń, 10. maja. (Sprostowania.) *Gazeta wiedeńska* pisze: „Podług otrzymanego wczoraj (8go) wieczorem telegramu z Klausenburga nie wydało do tego czasu gubernium siedmiogrodzkie żadnej uchwały w sprawie znanej reprezentacyi narodu saskiego do Jego Mości Cesarza. Zdaje się więc, że otrzymany tu i także w naszej gazecie podany telegram z Hermansztadu z 8. maja, podług którego miało gubernium odrzucić tę reprezentacyę, wypłynął z nieporozumienia.

Jeden z dzienników wiedeńskich pisze: W Paryżu obiegała pogłoska, że książę Grammont, który niedawno odbył ustną konferencyę z hrabią Rechbergiem względem spraw włoskich, otrzymał teraz pisemne oświadczenie, które ma ministeryum spraw zagranicznych przedłożyć. *Donau Ztg.* dowiaduje się z niezawodnego źródła, że dotąd nic nie wiadomo o podobnych układach.

(Posiedzenie izby panów z 8. maja.)

Jego Ex. p. minister Lasser odczytał mesaż cesarski w przedmiocie odpowiedzialności ministrów, po wysłuchaniu którego izba na wniosek prezesa trzechkrotnym okrzykiem „niech żyje Cesarz" nań odpowiedziała. Arcybiskup lwowski rzymsko katolicki wniósł petycyę stowarzyszenia religijnego lwowskiego, przeciwko edyktowi religijnemu dep. Mühlfelda, która wydziałowi politycznemu przekazaną została. Następnie referent, książę Jabłonowski, odczytał relacyą wydziału w przedmiocie zmian w prawie o prasie drukarskiej w izbie deputowanych poczynionych. Wydział zgadza się z temi zmianami, obstając wszelako przy tem, ażeby sprostowania nie przez sąd, lecz przez prokuratoryą dziennikom do obowiązkowego zamieszczenia przesyłane były. Ostatecznie wydział wnosi ażeby 1. Izba zgodziła się na zmiany w izbie deputowanych poczynione, z zastrzeżeniem wyż powołanem. 2. Izbę deputowanych zawiadomiła, iż zgoda w tym punkcie, dopiero po zgodzeniu się na postępowanie karne w sprawach drukowych i na nowelę karną, jako obowiązująca uważaną być ma.

Wnioski te przyjęto bez dalszej rozprawy. Następnie izba przystąpiła do rozbioru prawa o postępowaniu karnem w sprawach drukowych. Wydział wnosi ażeby §. 13. w izbie deputowanych przyjęty, według którego sąd nie może podwyższyć kary przez oskarzycieli żądanej, wykreślony został. Następnie wydział wnosi, ażeby kobietom wstęp na publiczne audyencye sądowe był zakazany. Hr. Antoni Auersperg sprzeciwia się temu wyłączeniu kobiet i wnosi poprawkę, która przez barona Lichtenfelsa odpierana, przy głosowaniu odrzuconą została. Inne zaś paragrafy bez dalszej rozprawy przyjęto i posiedzenie do dnia jutrzejszego, godziny 12 z południa odroczone zostało.

(Posiedzenie izby deputowanych z dnia 7. maja.)

Jego Ex. p. minister Lasser odpowiedział na interpelacyę dep. Dobrili co do zaprowadzenia ksiąg gruntowych w Istryi.

Następnie dep. Mildner wniósł interpelacyę do ministeryum stanu względem rozporządzenia czynności towarzystw rolniczych w Czechach ograniczającego.

Na porządku dziennym był budżet rady ministrów, który bez rozprawy przyjęty został.

Dalej z porządku dziennego przyszedł pod obrady budżet ministeryum spraw zewnętrznych. Po odczytaniu relacyi przez referenta, hr. Hartiga, dep. Kuranda w dłuższej mowie zażądał wyjaśnień co do zasad polityki względem Niemiec i Włoch. Jego Ex. p. minister spraw zewnętrznych oświadczył, iż Austrya strzedz będzie pilnie stanowiska swego w Niemczech i związki z Niemcami, i przestrzegać będzie ażeby traktatem handlowym prusko-francuskim prawa jej nadwerężone nie były. Po wysłuchaniu głosów dep. Rechbauer i Tomana izba w szczegółowej rozprawie pozycye zarządu centralnego archiwum, urzędów pomocniczych i dodatków do pensyj przyjęła. Przydłuższych zaś rozpraw powodem stał się dodatek do pensyi ambasadora w Rzymie. Wydział wniósł ażeby takowy o 20.000 reńskich zmniejszony a zatem z 54.600 reńskich do 34.600 — zredukowany został. Za wnioskiem wydziału przemawiał dep. Giskra, i bierze z tąd pochop do wystąpienia przeciwko konkordatowi i polityce na nim opartej, wychwalając politykę Cesarza Józefa II. w stosunkach kościelnych i religijnych, twierdząc w końcu, że konkordat zmieniony lub zniesiony być może na zwykłej drodze prawodawczej, bez żadnych negocyacyj z kuryą rzymską. Za zdaniem dep. Giskry i za wnioskiem wydziału oświadczyli się dep. Herbst i Sziudler, w duchu zaś przeciwnym dep. Tinti, Hartig i biskup Dobrile z Istryi, z których ostatni twierdzi, iż ludy południowej Austryi konkordat jako dobrodziejstwo dla siebie uważają. Jego Ex. p. minister Rechberg wystąpił przeciwko wnioskom wydziału, dowodząc, że Austrya ambasadę pierwszego rzędu w Rzymie utrzymywać musi i że przed 1848 rokiem koszta jej więcej wynosiły niż dzisiaj. Przy następnem zaś głosowaniu wniosek wydziału większością głosów przyjęty i posiedzenie zamknięte zostało.

(Doniesienia z Węgier.) Jego Excelencya kr. namiestnik w Węgrzech przekonawszy się, że w wielu komitatach zalega znaczna liczba spraw niezałatwionych a odnoszących się już do administracyi już do cywilnych i karnych procesów już nareszcie do spraw hypotecznych, sierocińskich i kancelaryjnych, wydał rozporządzenie okólnikowe do wszystkich władz komitatowych, jako też do burmistrzów Pesztu i Budy, i polecił im nadesłać imienny wykaz urzędników w stan dyspozycyi przeniesionych, a w obrębie urzędowania władz rzeczonych zamieszkałych, którzyby dla wsparcia sił przydzieleni być mogli.

Na odezwę c. k. ministeryum finansów, że w Węgrzech nie są należycie przestrzegane przepisy względem przypadających skarbowi państwa należytości prawnych od procesów konkursowych, licytacyi sądowych, i przekazywania realności, kancelarya nadworna wydaje postanowienia, które w tym względzie na przyszłość obowiązywać mają. Urząd podatkowy lub wszelki inny, który na rzecz skarbu państwa należytości prawne pobiera, ma być zawiadomiony o wszelkich sądowych licytacyach z wyszczególnieniem, który sąd je egzekwuje.

Hiszpania.

(Sprawy mexykańskie.) Telegram z Madrytu z dnia 5. maja donosi: Eskadra hiszpańska uda się wkrótce na ocean spokojny. Wojsko z wyspy Kuby ma chorych żołnierzy armii mexykańskiej zastąpić lub tę armię wzmocnić. Według doniesień z Mexyku z 6. kwietnia na Hawanę, prezydent Juarez kazał rozstrzelać jenerałów Pinzon, Galvez i Negrete. Rząd hiszpański wyprawia do Havany 4000 żołnierza na rezerwę.

(Załoga Tetuanu.) Załoga ziszpańska ustąpiła juz z Tetuanu i wraca do kraju. Składała się ona z 63 komendantów korpusowych; 570 oficerów, 12.000 ludzi i 1300 koni.

Anglia.

Londyn, 7. maja. (Sprawa mexykańska. — Lord Canning. — Sprawa włoska.) *Morning Post* zachęca związkowych do szybkiego działania w Mexyku i donosi, że poseł Stanów zjednoczonych przyrzekł prezydentowi Juarezowi dostarczyć wojska i pieniędzy, jeżeli się zobowiąże odstąpić Stanom zjednoczonym prowincye Sonora i Chihuahua. *Morning Post* dodaje, że w Vera Cruz szeregi związkowych z przyczyny klimatu przerzedzają się znacznie, i że niewarto dla fałszywych Mexykanów jeszcze więcej ludzi poświęcać.

Alderman Salomons w radzie gminnej City zaproponował ofiarować lordowi Canning tyle zasłużonemu w Indyach i Anglii, prawo obywatelstwa City w złotej puszce wartości 100 gwinei. Za przykładem Londynu pójdą zapewne inne miasta Anglii.

Times opisuje uniesienie, z jakiem króla Wiktora Emanuela przyjmowano w Neapolu. Jeżeli Neapolitanie kochają tego Króla z domu sabaudzkiego, pisze dziennik rzeczony, to zapewne dla tego, że jest uosobnioną zasadą jedności Włoch. Nie oczekujmyż więc po nich wiele. Panowanie piemonckie samo z siebie nie powinno im być miłe, tak jak nam nie byłoby miłe, aby Edinburg nad nami panował. Chętnie jednak przystalibyśmy na to, gdyby nam dano do wyboru podlegać Paryżowi lub prezydentowi rzeczypospolitej Middlesex.

(Wojna amerykańska.) Pogłoski, że Anglia i Francya powzięły zamiar pośredniczyć w Ameryce, zniewalają dziennik ministeryalny *Globe* do następujących uwag:

Nigdy nie byliśmy tego zdania, że wojna, którą toczą w Ameryce, wkrótce ukończona będzie. Przyczyną tej wojny jest po części potrzeba po części namiętność. Konfederacya walczy o niepodległość, a unia o panowanie. To jest wojna namiętności. Pewna jest także, że tylko mieczem spór ten można załatwić, to wojna z potrzeby. Chociażby więc namiętność ostygła, o co trudno, pozostanie zawsze potrzeba wytknąć granice i zaprowadzić stosunki międzynarodowe. Sporne punkta w tym względzie bronią tylko rozstrzygnąć można. Wszelki zaś sąd polubowny na nicby się tu nie przydał.

Francya.

Paryż, 7. maja. (Sprawa włoska.) Uwaga publiczna w Paryżu skierowała się wyłącznie ku temu, co się w Neapolu dzieje. Niktby nie zliczył te tysiączne wieści, które pod tym względem obiegają. Ton dzienników półurzędowych zgadza się od dwóch dni z tonem dzienników liberalnych, co właśnie dla tego czaruje opinię publiczną, że tak rzadko się to zdarza. Jedności Włoch zaprzeczyć już nie można, idzie tylko o to, ażeby jedność tę z interesem polityki francuskiej pogodzić. Na to zgadzają się dziś *Pays* i *Constitutionnel* z *le Temps*, z *Debats* i *Opinion nationale*. Czy zaś zgoda ta ośm dni potrwa, tego nikt wiedzieć nie może.

(Rewizya posiadłości gruntowych.) Zajmują się teraz w ministeryum finansów rewizyą dochodu własności gruntowej, która to rewizya odbywa się zawsze co lat dziesięć. W skutek tej rewizyi ustanowiony będzie podatek gruntowy i spodziewają się, że znacznie wpływy skarbu pomnoży. Said Basza, wicekról egipski, oczekiwany jest w Paryżu około 20. maja.

(Wiadomości bieżące.) Do dziennika *Hamburger Nachrichten* telegrafowano z Paryża, że książę Napoleon 11. maja do Neapolu odjedzie. *Pays* sądzi, iż gdyby jenerał Robles jako stronnik sprzymierzonych miał być rozstrzelany, to jenerał Zaragosa jużby był otrzymał zasłużoną karę. Juarez żądał wydania jenerałów Almonte, Miranda, Hero i Romanes. Jenerał Lorencez odrzucił jednak takowe żądanie. Hiszpania posyła 4000 wojska do Hawany.

(Doniesienia dworu.) Król holenderski równie jak jenerał Goyon oczekiwani są w Paryżu dnia 5go maja wieczorem. Bardzo teraz mówią o projekcie małżeństwa między księciem Oranii a księżniczką Anną Murat, chociaż ciało dyplomatyczne wątpi, ażeby do skutku przyszło. Król holenderski przybędzie sam, a dopiero za kilka dni po nim książę Oranii. To zaś potwierdza wieść, że negocyacye są w toku, lecz nie są jeszcze skończone. Królowa holenderska zwiedzała wczoraj zamek Maidor, gdzie ją książę Napoleon i księżniczka Klotylda przyjmowali. W prywatnych dobrach Cesarza w Villeneuve-Leteng dany będzie świetny festyn na cześć Króla holenderskiego. Cesarz, Cesarzowa i Królowa holenderska wyjadą naprzeciw Króla do Compiégne; zaprzeczyć więc nie można, że całej wizycie chcą nadać cechę ścisłej zażyłości. W sprawie rzymskiej ma jutro zapaść ostateczna decyzya. Od wczoraj twierdzą w ministeryum spraw zagranicznych, że margr. Lavalette jednak do Rzymu pojedzie, przy panującej jednak niepewności nikt pewnym tego być nie może.

Podróż księcia Napoleona jest rzeczą pewną. Rozumie się, iż w podróży tej upatrują związek z załatwieniem sprawy rzymskiej, w której to sprawie książę od dwóch lat w interesie jedności Włoch a przeciwko świeckiej władzy Papieża przemawiał. *Monitor* zupełne zachowuje milczenie, i wdaje się w zaprzeczenie lub sprostowanie obiegających pogłosek i wieści.

(Wiadomości bieżące.) Wielka księżna rosyjska Helena oczekiwana jest w Nissy z początkiem czerwca. Obydwie fregaty pancerne „Peiho“ i „Saigun“ przybyły do Rochefort, gdzie wcale nowego systemu uzbrojone będą. Według ostatnich wiadomości cholera bardzo się wzmogła na wyspie świętego Maurycego. W przeciągu trzech miesięcy 7000 ludzi na cholerę umarło. Minister Persigny rozesłał do prefektów i merów broszurę o towarzystwie księcia cesarskiego, wzywając ich, żeby starali się wpłynąć na rozszerzenie dzieła tego czysto chrześciańskiego.

Belgia.

Bruxela, 4. maja. Parlament kończy już ferye wielkanocne. Izba deputowanych rozpocznie prace swoje pojutrze.

(Posiedzenie senatu.) Poprawkę względem zniżenia w budżecie spraw zagranicznych wydatku na poselstwo turyńskie z 50.000 fr. na 42.000 fr. odrzucono wczoraj w senacie większością 28 głosów przeciw 21. Książę Ligne, prezes senatu i naczelnik prawego centrum naprzód zapowiedział, że przeciw wnioskowi głosować będzie.

Baron de la Faille przedstawia smutny obraz teraźniejszych wypadków na półwyspie włoskim, gdzie już wolność i prawo istnieć przestały, mianowicie w prowincyach południowych, które są widownią nieustannych krwawych egzekucyi nie tylko nie potępianych, ale nawet nagradzanych. Za uznaniem oświadcza się tylko mniejszość.

Pan Frere dowodzi, że uznanie jest faktem, który nie ma związku z religią katolicką, i nie jest ani pochwaleniem, ani naganą wypadków.

Po odrzuceniu poprawki senat przyzwala 50.000 fr. dla poselstwa turyńskiego, i odracza się do przyszłego tygodnia.

Niemce.

Berlin, 5. maja. (Hr. Eulenberg powrócił.) Szef misyi do Azyi wschodniej hrabia Eulenberg, który wracając z podróży kilka dni w Wiedniu zabawił, przybył tu wczoraj zrana.

Księstwa Naddunajskie.

Jasy, 18. kwietnia. (Dyrektoraty ministeryalne.) Jednem z pierwszych rozporządzeń rady ministeryalnej przy zjednoczeniu obu księstw nowo-utworzonej było rozwiązanie istniejących dotąd ministeryów mołdawskich w Jasach i zastąpienie ich dyrektoratami ministeryalnemi które miały załatwiać sprawy pojedynczych departamentów według instrukcyi od powyższej rady ministeryalnej otrzymanych. Te dyrektoraty ministeryalne miały zapobiegać nieładowi z przyczyny nagłego przeobrażenia, obecnie dwa tylko istnieją: spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, i to tymczasowe, inne zaś podobnież rozwiązane zostały.

Turcya.

(Wypadki czernogórskie.) Jak donoszą ostatnie wiadomości z Albanii, powiodło się czernogórskiemu księciu Mikołajowi pozyskać dla swojej sprawy pojmanych w Czernicy tureckich, greckich i katolickich przywódzców. Assana Hotti, najznakomitszego z nich, miał już nawet mianować wezyrem wszystkich ziem powstańczych. Hottowie, którzy wyznają religię katolicką, mieli się połączyć z Kuczami, i blokują razem Jabliak, Sadgucę i Spucz, tak, że z wyjątkiem tych trzech fortec stracili już Turcy cały kraj od zachodniego wybrzeża jeziora skodarskiego aż do małego jeziora Hum. Baszybozuki wzbraniają się połączyć z Turkami. Z korpusu Hussein Baszy dezertuje wielu. Położenie Turków ma być tak krytyczne, że Omer Basza opuścił główną kwaterę swoją w Mostarze, i udał się do Albanii. Naznaczony w ultimatum księciu Mikołajowi termin pięciodniowy do ściągnięcia wojsk swoich z terytoryum tureckiego upłynął już, a mimo to nie rozpoczęto kroków nieprzyjacielskich, którem i Turcy zagrozili Czernogórze.

Ostatnie wiadomości.

Londyn, 10. maja. Na wczorajszem posiedzeniu izby niższej dowodził Layard, że poseł francuzki Mercier bez instrukcyi swojego rządu udał się do Richmond, jego tam przybycie nie miało żadnych politycznych pobudek.

Bononia, 9. maja. Wikaryusz kapituły został skazany na 3 lata, a proboszcz Procolo na 1 rok więzienia.

Genua, 9. maja. Sprawcy kradzieży w domu bankowym Parodi, zostali uwięzieni.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 10. maja. Na naszym dzisiejszym targu były następujące przeciętne ceny: mec pszenicy (82 ℔) 4zł. 45c.; żyta (75 ℔) 2zł. 58c.; jęczmienia (66 ℔) 2zł. 53c.; owsa (48 ℔) 1zł. 64c.; hreczki 3zł. 15c.; grochu 3zł. 65c.; kartofli 1zł. 53c.; — cetnar siana 1zł. 16c., okłotów 89c.; — sąg drzewa bukowego 11zł. 75c., sosnowego 9zł. 15c. Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 10. maja.

Hotel rosyjski: PP. Kęplicz Marceli, z Artasowa. — Dzierzek Adam, z ros. Podola. — Szymanowski Franciszek, z Bobiatyna.

Hotel europejski: Zahajdakowski Franciszek, z Nowosiółek.

Hotel angielski: Raciborski Ddward, z Czortowiec.

Zajazd Kuhna: Handler Franciszek, z Porudna.

Dnia 11. maja.

Hotel rosyjski: PP. Ozarowski Stefan, z Husiatyna. — Niezabitowski Lubin i Franciszek, z Zameczka. — Bielski Wład., z Delawy. — Szymanowski Wład., z Słociny.

Hotel europejski: Hr. Olizar Erasm, z Drohowyża. — Miczewski Adam, z Strzelisk.

Hotel angielski: Hr. Dębicki Ludwig, z Buchciec. — Marmorósz Józef, z Karowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 10. maja.

PP. Fischer Jan c. k. Kapitan, do Rawy ruskiej. — Malczewski Adam, do Pleszna. — Leniewicz Erasm, do Solimowa. — Winnicki Bronis., do Kudryńca. — Łaczyński Stanisł., do Bobiatyna. — Czajkowski Adolf, do Bóbrki. Hr Starzyński Bojomir, do Derewni. — Szumański Eustach, do Korowiec. —

Br. Czechowicz Aleks., do Pererowa. — Hr. Mier Feliks, do Radziechowa. — Dulski Edward, do Stawiec. — Ks. Radziwiłł Mikołaj, do Krakowa.

Dnia 11. maja.

PP. Krzaczkowski Marcin c. k. radca sądu obw., do Złoczowa. — Olszański C., do Kupczzyniec. — Olszański Paweł, do Kobyłowodek. — Wiśniewski Ign., do Hrycówki. — Wojczyński Ap., do Medwedowiec. — Hr. Krasicki Edmund, do Liska. — Hr. Rozwadowski Władysław, do Kochanówki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 9. maja 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 51	+ 11.0	67.4	południowy sł.	pogoda
2. god. po poł.	326.16	+ 18.8	36.6	zachodni „	pochmurno
10. god. wiecz.	325 31	+ 13.5	69.4	połud.-zachod. „	pogoda

TEATR.

Dziś na scenie polskiej: **„Ostatni wtorek“** opera w 1 akcie z francuzkiego, i **„Nieszczęśliwy człowiek“** komedya w 3 aktach z niemieckiego. — Przedostatni występ pani Majeranowskiej.

Kurs lwowski.

Dnia 10 maja.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	20	6	25
Dukat cesarski	„ „	6	20	6	28
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	75	10	91
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	6	2	8
Talar pruski	„ „	1	95	1	99
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „		—		—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	86	55	81	25
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	84	55	85	25
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	234	33	237	67
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	72	28	72	92
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	84	—	84	67

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 10 maja.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 84 55. Metaliki po 5% za 100 zł. 71 80; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.— Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 845. Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 217 60; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.—. Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 132 50. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.30, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 131 —.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9. maja.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	68.60	68.75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	85.30	85.40
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	85.—	85.20
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	—.—	—.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	72.25	72 40
dtto. „ 4½%	65.—	65 50
dtto. „ 4%	57.25	57.75
dtto. „ 3%	43.—	43 25
dtto. „ 2½%	36.—	37.—
dtto. „ 1%	14 25	14 50
Przez. do wylos. z r. 1839	149.—	150 50
„ 1854	98 25	98.50
„ 1860	98.07	98 80
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	103.50	104.—
Renty Como po 42 lir. aus.	16.75	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	69.—	70.—
„ „ 4½%	62 50	63.—
„ „ 4%	55.75	56 25
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	47.—	47.50
„ „ 3%	—.—	46.—
„ „ 2½%	45 50	47 50
„ „ 2¼%	40.—	41.50
„ „ 2%	36.—	37.—
„ „ 1¾%	31.—	32.—
dtto. z procent za granicą „ 5%	69.—	70.—
„ „ 4½%	62.50	63.—
„ „ 4%	55.75	56 25

B. Krajów koronnych (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.50	88.50
Wyż. Aust. i Salb.	87.—	87.50
Czech	88.—	89 —
Morawii	91.25	91 75
Szląska	88.—	88.50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	96.—	97.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87.50	88.50
Węgier	74 75	75.50

Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Banatu Tem.	73.—	73.50
Kroacyi i Slawonii	75.—	76.—
Galicyi	72.75	73.—
Siedmiogr. i Bukow	71 25	72.—
Lom. wen. poż. z r. 1850	99.—	100.—
Dług Tyrolu po 5%	69. —	70.—
Dług Tyrolu „ 4%	55 75	56.25
Dług Salcburga „ 3½%	47.—	47.50
Dług Salcburga „ 3%	41.50	42.—
Dług Salcburga „ 2½%	35.—	36.—
Dług Krainy „ 2%	28.—	29.—
Dług Krainy „ 1¾%	25.—	26.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	855.—	857 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	221.40	221.60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	640 —	642
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2267.—	2269.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	273.—	273 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	170 —	170 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	133 75	134.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	286.—	286.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 180 zł. (90%)	238 25	238 75
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	50.—	52.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	102.—	104.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	703.—	706.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	188.—	190.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	161.—	162.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	460.—	462.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	242 —	245.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	398.—	400.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	392 —	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	205.—	210 —

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	103 60	103 80
Banku narodowego w mon. kon. 10 „ 5%	90 50	91 —
Banku narodowego w mon. kon. przeznacz. do los. po 5%	90 50	91 —
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego w wal. austr. przez. do los. po 5%	86.60	86.80
Gal. Tow. kred. po 4%	80.—	—.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	97.75
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	103 50	104.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	140.—	140 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	96.25	96 75
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	138 —	138 50
Kol. Gloggn. za 100 zł.	81.50	82 50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	97.50	98.50
Lloyda za 100 zł.	90.—	91.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	135 —	135 20
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	102 50	103 —
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	127.50	128.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37. —	37.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	101	101 50
Salma „ 40 „ „	39 50	40 —
Palfiego „ 40 „ „	38 —	38.25
Clarego „ 40 „ „	36 75	37.—
St. Genois „ 40 „ „	38 —	38 25
Windischgrätza 20 zł. „	22 75	23.—
Waldsteina 20 „ „	25. —	25 50
Keglevicha 10 „ „	15. —	15 25

Weksle.

(Na 3 miesiace.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	110 30	110 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	110 50	110 75
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	97 75	97.75
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	131 65	131 75
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	51 70	51.80
Paryż za 100 fr.	51.90	51.90
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien	towar.
Dukaty ces. men.	6.26	6.27
dtto. pełnej wagi	6.26	6.27
Korona	18.05	18 10
20frankówka	10.50	10.51
Rosyjski impery.	10.70	10.73
Talar związkowy	1.95½	1.96
Srebro	130.15	130.25
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c.	

KRONIKA.

(Dr. Józef Wolff), znany misyonarz i podróżnik w Bokharze, umarł, w wieku 67 lat.

(Statua Cesarza Pedra I.) Dnia 25. marca r. b. obchodzono w Rio-Janerio, stolicy brazylijskiej wielką uroczystość odsłonięcia pierwszego pomnika. Ciekawość była tak wielka, że płacono po 100 do 150 Mr. przy placu (Plaça da Constituçao), na którym ustawiono posąg. Jestto olbrzymie dzieło artysty francuskiego Rocheta, wylane z bronzu i robi imponujące wrażenie. Posąg przedstawia Cesarza Dom Pedra I. na okazałym rumaku w chwili, gdy jako Rejent należącej wówczas jeszcze do Portugalii Brazylii ogłasza to państwo niezawisłem, a siebie Cesarzem jego. Zdobią go cztery grupy Indyanów brazylijskich więcej niż naturalnej wielkości, otoczone zwierzętami krajowemi, których wykończenie ma być mistrzowskie. Jak wiadomo wzywano przed siedmiu laty wszystkich artystów na świecie, ażeby nadsyłali modele na ten pomnik. Z 53 nadesłanych modelów, które przez kilka tygodni wystawione były na widok publiczny, wyznaczono dla trzech najpiękniejszych nagrodę w kwocie 1,000.000 Réis (do 3000 fr.) Jedno takie premium otrzymał niemiecki rzeźbiarz Ludwig Jerzy Bappo.

(Przyszłość rasy murzyńskiej w Stanach zjednoczonych.) Niedawno utrzymywał dziennik „Times“, że Murzyni wymierają coraz więcej skutkiem obchodzenia się z nimi w wolnych Stanach Ameryki północnej. „Daily News“ zbija teraz to mniemanie datami statystycznemi. „Mamy przed sobą — powiada — tabele konskrypcyjne z lat 1840, 1850 i 1860. Pokazuje się z nich, że liczba Murzynów w roku 1840 wynosiła 386.292, w 1850 roku 428.581, a w 1860 roku 481.115 głów, i że przeto wzrosła w pierwszym roku o 42.369, a w drugim o 52 454 głów. To jest najlepsza odpowiedź na twierdzenie dziennika „Times“. Również przesadza „Times“ i w tem, jakoby na północy przypuszczano Murzynów tylko do najniższych zatrudnień, tak, że pozostaje im tylko do wyboru być stróżami lub kominiarzami. Będzie temu prawie siedm lat, jak zakłady naukowe w Państwie Massachusett otwarte zostały wszystkim uczniom bez różnicy cery pod równemi warunkami, a zgodne świadectwa dyrektorów szkolnych stwierdzają równe uzdolnienie dzieci obudwu ras. A jest już temu przeszło siedm lat, jak rozmaite kolegia otwarły się dla uczniów wszelkiej cery, i odtąd wychodził z nich nieprzerwany szereg duchownych, lekarzy i chirurgów, nauczycieli szkolnych i nauczycielek, fabrykantów, kupców i marynarzy. W miastach atlantyckich są czarni kapitaliści, którzy prowadzą handel aż do sumy 200 i 400 tysięcy dolarów. Posiadają całe rzędy pięknych domów, całe grupy wielkich okrętów. Tego zaś niepotrzeba dowodzić, że 7.000.000 białych na południu, niezdołają wytępić lub deportować do Afryki ludności czarnej liczącej 5,000.000 dusz. A jeźli „Times“ utrzymuje, że chrześciański gentleman na południu znosi Murzyna obok siebie tylko jako bydlę podlegające nahajce, pytamy się, zkąd pochodzi wzrastająca coraz bardziej ludność mulacka w państwach niewolniczych? Każdy rok utwierdza ten szczególniejszy dowód, że pomiędzy obydwoma rasami mogą istnieć i rzeczywiście istnieją wszelkiego rodzaju stosunki z wyjątkiem cnotliwych tylko.“

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.